

РЕШЕНИЕ

№ 2208

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11944** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед №РА50-573/24.08.2021г. на главния архитект на Столична община, с която се отказва да се разреши изработването на ПУП-И. на УПИ III-36 “за ел.подстанция“ и ИПУР на задънена [улица], поземлен имот с идентификатор 68134.1500.64, кв.56, м.“Д. 1 – I и II част“, район „Искър“. В жалбата са развити доводи, че действащият ПУП е приет в нарушение на чл.67 ЗУТ и Наредба №1 от 2000г. за проектиране на пътища, аналогична с Наредба №РД-02-20-2/28.08.2018г. Конкретно се сочи, че по действащата регулация не е спазено изискването на 81 ЗУТ и чл.50, ал.3 от Наредба №7 за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, която изисква за задънени улици с дължина над 100м. в края да има уширение не по-малко от 10м.; широчината на пътното платно - 4,5м. и широчината на тротоарите 1,5м. не са допустими за улици в [населено място]. Твърди се, че УПИ VI-498 и УПИ IV-36 имат достъп до улица, независим от този до процесната, а блокове №№190, 191 и 192 са значително отдалечени от нея, поради което също не се възпрепятства транспортния достъп до тях. Не е спазен и принципа на пропорционалност при прокарване на нова улична регулация, чрез отнемане на еднакви части от съседните имоти. Иска се отмяната на заповедта му, като се върне преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания.

В съд.з., жалбоподателят [фирма], р.пр., не изпраща представител и не ангажира становище по делото.

Ответникът – главен архитект на Столична община, чрез юриск.П., твърди неоснователност на жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Видно от представените по делото доказателства – нотариални актове и данни за поземления имот от СГКК, жалбоподателят [фирма] е съсобственик на поземлен имот с идентификатор 68134.1500.64, с площ 8 090кв.м.

По действащия ПУП за територията на ж.к.“Д. 1 – I и II част“, одобрен с решение 555/28.07.2016г. на СОС, ПИ с идентификатор 68134.1500.64 е отреден за УПИ III-36 - „за ел.подстанция“ и за улица-тупик от о.т.122 до о.т.123. Улицата-тупик обслужва и УПИ VI-498 „за обществено обслужване“, УПИ IV-„за обществено обслужване“ и УПИ I-„за складово-производствена дейност“, които, както и УПИ III, имат лица и към други улици.

Със заявление вх.№РИС21-ГД26-82/27.01.2021г. [фирма] е поискал да му бъде разрешено да изработи, съгласно чл.135, ал.2 ЗУТ, проект на ПУП-Изменение на план за улична регулация /ИПУР/ по имотни граници, като улицата-тупик се включи в УПИ III.

Със оспорената Заповед №РА50-573/24.08.2021г. на главния архитект на Столична община е отказано да се разреши изработването на ПУП-И. на УПИ III-36“за ел.подстанция“ и ИПУР на задънена [улица], поземлен имот с идентификатор 68134.1500.64, кв.56, м.“Д. 1 – I и II част“, район „Искър“.

Заповедта е изпратена на жалбоподателя на 16.09.2021г., а жалбата срещу нея е постъпила в Н. на 17.09.2021г.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Оспорената заповед е постановена от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.135, ал.3 във вр. с ал.1 ЗУТ и §1, ал.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ. За установяване на компетентността на органа, издател на административния акт по делото е приета Заповед №СОА21-РД09-455/22.03.2021г., с която кметът на СО е предоставила свои функции по ЗУТ на главния архитект на СО, включително да разрешава или да отказва със заповед да се изработи проект за изменение на действащ ПУП на основание чл.135, ал.3 ЗУТ (т.1.27). Заповедта е в изискуемата от закона форма, изложени са мотиви – фактически и правни основания за издаването ѝ.

При постановяване на процесната заповед не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират нейната отмяна.

По прилагането на материалния закон, съдът съобрази следното:

Изменението на ПУП на основанията по чл.134, ал.1 и ал.2 започва с предварителна процедура по издаване на разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП по чл. 135, ал. 1 ЗУТ, която завършва със заповед по чл. 135, ал. 3 ЗУТ, с която се разрешава или отказва изработването на такъв проект. В това производство органът проверява: дали искането е направено от заинтересовани лица по чл. 131 ЗУТ, има ли приложена скица с мотивирано предложение за изменение на ПУП, има ли становище

на главния архитект на общината по чл. 135, ал. 4, т. 1 ЗУТ; извършва се и преценка за съответствието на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с Общия устройствен план (ОУП) на населеното място. Правното основание за изменение на ПУП не е задължителен елемент в тази предварителна фаза, но органът може да го посочи, ако са налице специални законови изисквания, които следва да бъдат спазени.

За да откаже изработването на проект за изменение на ПУП, административният орган е приел, че мотивираното предложение не отговаря на изискването на чл.108, ал.5 ЗУТ, като е посочил, че допускането на градоустройствената процедура ще се наруши цялостното решение за техническата инфраструктура в „ж.к.Д. 1 – I и II част“; както и транспортното обслужване на блокове 190, 191 и 192. Административният орган не излага мотиви относно наличието или липсата на условията на чл. 135 ЗУТ за постановения отказ за исканото разрешение за изменение на ПУП, а изложените съображения за неспазване на чл. 108, ал. 5 ЗУТ е неотнормимо към предмета на оспорения акт по чл. 135, ал. 3 ЗУТ. Същото е относимо към заповедта за одобряване на самия проект за изменение на ПУП, с която приключва следващия етап на административното производство. Не са изложени конкретни съображения относно това дали изменението на ПУП, за което е поискано разрешаване, съответства на изискванията за устройство на територията, включително е не е обсъдено, че улицата-тупик обслужва само урегулирани поземлени имоти, които имат лица към други улици. Не са посочени други предвидени конкретни елементи на техническата инфраструктура, преминаващи през улицата-тупик. Не са изложени съображения, как се затруднява транспортното обслужване на блокове 190, 191 и 192, доколкото УПИ в който се намират те няма лице към процесата улица.

Както бе посочено по-горе, в предварителната процедура по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ следва да се установи дали искането е допустимо съобразно правилата и нормите по устройство на територията, т. е. дали е допустимо въобще да се изработва изменение на ПУП за територията, и съответства ли на ОУП, ако такъв е одобрен. Изследването на предпоставките по чл. 134, ал. 2 от ЗУТ, вкл. тези по т.1, е неотнормимо към производството по издаване на заповед по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ.

С оглед горното съдът намира, че изложените от административния орган мотиви, сами по себе си, не обосновават постановения отказ да се разреши изработването на проект за изменение на ПУП.

Предвид изложеното, като незаконосъобразна оспорената заповед ще следва да бъде отменена, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с дадените по-горе задължителни указания по тълкуване на материалния закон.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №РА50-573/24.08.2021г. на главния архитект на Столична община. ИЗПРАЩА преписката на главния архитект на Столична община със задължителни указания, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: